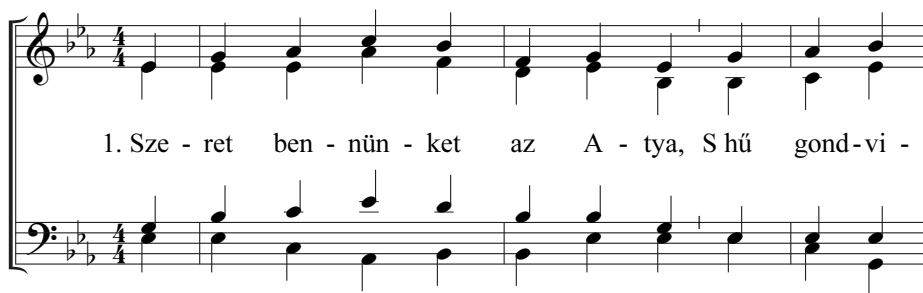

206. Szeret bennünket az Atya...

1. Sze - ret ben - nün - ket az A - tyá, S hű gond - vi -

se - lőnk né - künk, Mert kész - ség - gel mind meg - ad - ja,

Mi szük - sé - ges, hogy él - jünk. Ín - sé - günk nincs,

Hi - á - nyunk sincs, Ő mind - nyá - junk - nak

13

Aty - ja, Ki min - de - nün - ket ad - ja!

2. Ha kincsek nélkül is járnánk E széles, nagy világban,
Ott fent van szerető Atyánk, Ő gazdag áldásokban.
Mi ezt tudjuk S nem aggódunk, Hogy nem lesz majdan nekünk
Itt ruházatunk, étünk.
3. Ki annyit tett miértünk, Hogy üdvöt s éltet adjon;
És szent Fiát küldé nekünk, Hogy érettünk meghaljon;
Ki irgalmat Bűnösnek ad – Miért ne gondoskodnék
Az gyermekiről mindég?
4. Most minékünk azért lehet Bátran eléje lépünk,
A bajokban segítséget És vigaszt tőle kérünk,
Mert meghallgat Mindnyájunkat És mindent megad nekünk,
Hogy ne legyen szükségünk.
5. Az Ő szíve nyitva nekünk Jézusban, szent Fiában;
Ölé bátran mehetünk, Ha baj ér e világban.
Ott megpihen Már szelíden Szívünk az aggódástól
És minden földi gondtól.
6. Ne higgyétek, hogy rettegünk A halálnak láttára,
Ha hív az Atya, elmegyünk A megígért hazánkba.
Ott reánk már Az élet vár. Most itt sóhajtunk bízva:
Ó, bár az Atya hívna!
7. Ő szeret minket s ez elég, Hogy vidítsa szívünket,
Ő szeret minket s ez elég; Ismerjük Őt, a hívet.
Legyünk azon Mindenkoron, Hogy teljes életünkben
Szeressük gyermekképpen!

A ki engemet szeret, az én beszédemet megtartja, az én Atyám is szereti azt.

János 14:23.